

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครู

FACTORS AFFECTING LEARNING ACHIEVEMENT OF STUDENT TEACHERS

ผศ.ดร.สมประสงค์ เสนารัตน์* อนันตศักดิ์ พลแก้วเกษ พันทิพา คนฉลาด และ อุรัจฉาทธ์ นามรักษ์

Asst.Prof.Dr.Somprasong Senarat*, Anantasak Phonkaewket, Phuntipa Konchalard, and Uratchata Namrak

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด 45120

Faculty of Education, Roi Et Rajabhat University, Roi Et 45120, Thailand

*Corresponding author: Email er2_somprasong@outlook.com

รับบทความ 2 พฤศจิกายน 2561 แก้ไขบทความ 24 มกราคม 2562 ตอรับบทความ 10 กุมภาพันธ์ 2562 เผยแพร่บทความ มกราคม 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครู 2) ค้นหาตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครู และ 3) สร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครู ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในปีการศึกษา 2560 จากนักศึกษาครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ชั้นปีที่ 5 จำนวน 178 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 5 ฉบับ 80 ข้อ ที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ (IOC) มีค่าระหว่าง 0.67–1.00 มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.80–0.85 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัย พบว่า 1) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกคู่ และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครู มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัวแปร และ 2) ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มี 3 ตัวแปร คือ การเชื่ออำนาจในตน ความฉลาดทางอารมณ์ และความเป็นครู ตามลำดับ และ 3) สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ตามลำดับ ดังนี้ $Y' = .729 + 258X_6 + .190X_2 + .121X_5$ และ $Z_{Y'} = .412Z_{X_6} + .285Z_{X_2} + .199Z_{X_5}$

คำสำคัญ: นักศึกษาครู, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การเชื่ออำนาจในตน, ความฉลาดทางอารมณ์, ความเป็นครู

ABSTRACT

This study aimed to 1) examine the relationship between predictors and learning achievement of student teachers, 2) explore the best predicted variables affecting learning achievement of student teachers, and 3) create an equation for predicting learning achievement of student teachers. Data was collected in the academic year 2017 from 178 from the fifth-year student teachers on a year internship period, Faculty of Education, Roi-Et Rajabhat University. They were selected by simple random sampling method. The research instrument was a 5-rating scale questionnaire, including 80 items which were verified for content validity by experts, resulting in IOC values between 0.67 to 1.00 and the reliability was between 0.80 to 0.85. Data was analyzed using mean, standard deviation, coefficient correlation, and multiple regressions analysis. Findings revealed that 1) the correlation coefficient between the predicted variables and learning achievement of student teachers tended to be positive at a statistically significant difference of .01 level in all aspects, 2) The weight of importance toward learning achievement of student teachers was statistically significant, and consisted of three variables: internal locus of control, emotional quotient, and teacher profession respectively, and 3) The predicting equation in terms of raw scores and standard scores could be described as follows: $Y' = .729 + 258X_6 + .190X_2 + .121X_5$ และ $Z_{Y'} = .412Z_{X_6} + .285Z_{X_2} + .199Z_{X_5}$

Keywords: Student teachers, Learning achievement, Internal Locus of Control, Emotional Intelligence, Teacher Profession

บทนำ

ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเป็นดัชนีชี้คุณภาพของการเรียนการสอนของครูและคุณภาพการจัดการศึกษาของผู้บริหารการศึกษา (วิลาวัลย์ กองสะดี, 2552, หน้า 1) และยังใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินว่าผู้เรียนจะสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรหรือไม่ นอกจากนี้การรับสมัครเพื่อหาบุคคลเข้าทำงานหรือรับทุนเพื่อศึกษาต่อ ส่วนมากจะมีการระบุผลการเรียนเป็นคุณสมบัติไว้ด้วย เช่น การคัดเลือกนักศึกษาเข้าร่วมโครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ประจำปี พ.ศ. 2561 ได้ระบุคุณสมบัติของนักศึกษาผู้ที่จะมีสมัครเข้าร่วมโครงการต้องมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมทุกวิชา ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในวิชาเอก และผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในวิชาชีพครู ไม่น้อยกว่า 3.00 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2561, หน้า 2) และการประกาศรับสมัครคัดเลือกเพื่อจ้างและแต่งตั้งบุคคลเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ สังกัดโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ระบุคุณสมบัติทั่วไปของผู้สมัครวุฒิปริญญาตรีไว้ประการหนึ่ง คือ ผลการเรียนคะแนนสะสมไม่ต่ำกว่า 2.50 (คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2561, หน้า 1) ทั้งนี้ในการสมัครงานหรือสมัครเข้าศึกษาต่อจะต้องให้ผู้สมัครกรอกผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของการสัมภาษณ์ด้วย จากที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสำคัญยิ่งต่อการเข้าสู่ตำแหน่งงานหรือการศึกษาต่อ

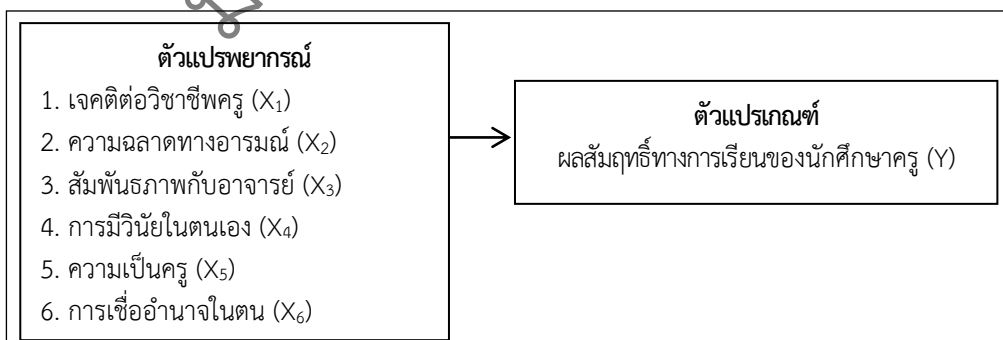
จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า การเชื่อในอำนาจในตน (สุวิมล จอดพิมาย, 2537, หน้า 58-59; ดวงจันทร์ อ้นอาจ, 2543, หน้า 68; พระมหาประยูร ธีรวโส, 2548, หน้า 130; สุกัญญา บุญหยาด, 2559, หน้า 92) ความฉลาดทางอารมณ์ (กุลนิดา เต็มขวลา และสุวรรณี พุทธิศรี, 2555, หน้า 300; สาวิจน์ บุญพันธ์ และคณะ 2556, หน้า 113) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (รุ่งฤดี กล้าหาญ, 2559, หน้า 419; กานดา คำมาก และคณะ, 2558, หน้า 56; สุมาลี เอกพล และบุษบงกช บุญกุล, 2557, หน้า 49) พฤติกรรมการเรียนรู้ (อศวิน ดวงปัญญารัตน์, 2558, หน้า 27; สุภาพร คำรศ, 2555, หน้า 78; กานดา คำมาก และคณะ 2558, หน้า 56) นิสัยรักการอ่าน (สุมาลี เอกพล และบุษบงกช บุญกุล, 2557, หน้า 49) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (พระมหาประยูร ธีรวโส, 2548 หน้า 130; พรรณทิภา คำพรหม, 2551, หน้า 91; สุภัทร แก้วกล้า, 2554, หน้า 62; ณีฎิตยาภรณ์ หยกอุบล, 2555, หน้า 97) เจตคติต่อการเรียน (กานดา คำมาก และคณะ 2558, หน้า 56; Von, 2004, pp. 67-72) เจตคติต่อวิชาชีพ ความมีวินัยในตนเอง และความรู้พื้นฐานเดิม (รุ่งฤดี กล้าหาญ, 2559, หน้า 418-419) เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และจากสถิติการสอบเข้ารับราชการครูของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ในช่วงปีการศึกษา 2550-2560 พบว่า บัณฑิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสอบเข้ารับราชการครูได้มากกว่าบัณฑิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด, 2561, หน้า 6)

จากแนวคิดทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้บริหารและเป็นผู้สอนในคณะครุศาสตร์ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูจากตัวแปรพยากรณ์ จำนวน 6 ตัวแปร คือ เจตคติต่อวิชาชีพครู ความฉลาดทางอารมณ์ สัมพันธภาพกับอาจารย์ การมีวินัยในตนเอง ความเป็นครู และการเชื่อในอำนาจแห่งตน เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้นี้ไปเป็นแนวทางในการรับนักศึกษาครูเข้าศึกษา แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเสริมให้กับนักศึกษาครู เพื่อให้ นักศึกษาครูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครู
2. เพื่อค้นหาตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครู
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครู

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 5 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1,155 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 5 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2560 และในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดของ Stevens (1996, p. 72) ที่เสนอว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์การถดถอยสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ควรใช้จำนวนตัวอย่างประมาณ 15 เท่า ของจำนวนตัวแปรพยากรณ์ และ Tabachnick & Fidell (2001, p. 117) ได้เสนอแนวทางการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากสูตร $N > 50 + 8m$ เมื่อ m คือ จำนวนตัวแปรพยากรณ์ ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนตัวแปรพยากรณ์ จำนวน 6 ตัว เมื่อคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยโปรแกรม G*Power ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ต้องใช้อย่างน้อย 104 คน (กำหนดเงื่อนไขตัวแปรพยากรณ์ 6 ตัว Effect Size = 0.10 type I error = 0.01 type II error = 0.80) เมื่อกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามแนวทางของ Steven จะต้องใช้ขนาดตัวอย่างอย่างน้อย 90 คน และถ้ากำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามแนวทางของ Tabachnick & Fidell จะต้องใช้ขนาดตัวอย่างอย่างน้อย 98 คน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดให้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 178 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 6 ฉบับ ดังนี้ 1) แบบสอบถามเจตคติต่อวิชาชีพครู จำนวน 18 ข้อ 2) แบบสอบถามความฉลาดทางอารมณ์ จำนวน 18 ข้อ 3) แบบสอบถามสัมพันธภาพกับอาจารย์ จำนวน 13 ข้อ 4) แบบสอบถามการมีวินัยในตนเอง จำนวน 15 ข้อ 5) แบบสอบถามความเป็นครู จำนวน 16 ข้อ และ 6) แบบสอบถามการเชื่ออำนาจในตน จำนวน 10 ข้อ แบบสอบถามทุกฉบับผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ มีค่า IOC ตั้งแต่ .67–1.0 และมีค่าความเที่ยง (Reliability) ตั้งแต่ .80–.85

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษาชั้นปีที่ 5 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2560 ในวันสัมมนาหลังฝึกประสบการณ์วิชาชีพในภาคเรียนที่ 1 ตรวจสอบและเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเกี่ยวกับการแจกแจงแบบปกติ (Normality) ของตัวแปรเกณฑ์ ความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง (Linearity) ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ และตรวจสอบปัญหาเรื่องตัวแปรพยากรณ์มีความสัมพันธ์กันมากเกินไป (Collinearity or Multicollinearity) พบว่า ตัวแปรเกณฑ์มีการแจกแจงของข้อมูลเป็นปกติ (Normality) เมื่อทดสอบด้วยสถิติ Kolmogorov-Smirnov ได้ค่า sig. = .806 ตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง (r_{xy}) มีค่าระหว่าง .276 ถึง .769 และตัวแปรพยากรณ์ไม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรงมากเกินไป คือ มีค่า Tolerance อยู่ระหว่าง .311 ถึง .766 (ไม่มีค่าเข้าใกล้ 0) และค่า VIF อยู่ระหว่าง 1.305 ถึง 3.211 (ไม่มีค่าเข้าใกล้ 10) จึงสรุปได้ว่าข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (สมประสงค์ เสนารัตน์, 2561, หน้า 2) จากนั้นผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการถดถอยพหุคูณโดยวิธีเพิ่มตัวแปรอิสระแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) ต่อไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะนำเสนอใน 3 ประเด็น ดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าสถิติพื้นฐาน

ตัวแปร	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล
เจตคติต่อวิชาชีพครู (X_1)	5	3.780	.364	มาก
ความฉลาดทางอารมณ์ (X_2)	5	4.275	.508	มาก
สัมพันธภาพกับอาจารย์ (X_3)	5	4.271	.483	มาก
การมีวินัยในตนเอง (X_4)	5	4.057	.567	มาก
ความเป็นครู (X_5)	5	4.478	.567	มาก
การเชื่ออำนาจในตน (X_6)	5	4.337	.542	มาก
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Y)	4	3.205	.339	มาก

จากตาราง 1 พบว่า นักศึกษาครูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 3.205 อยู่ในระดับมาก และตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.780–4.478 ด้านความเป็นครูมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการเชื่ออำนาจในตน ด้านความฉลาดทางอารมณ์ ด้านสัมพันธ์ภาพกับอาจารย์ ด้านการมีวินัยในตนเอง และด้านเจตคติต่อวิชาชีพครูตามลำดับ

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	Y
เจตคติต่อวิชาชีพครู (X ₁)	-	.440**	.408**	.396**	.276**	.425**	.293**
ความฉลาดทางอารมณ์ (X ₂)		-	.733**	.775**	.738**	.757**	.743**
สัมพันธ์ภาพกับอาจารย์ (X ₃)			-	.635**	.668**	.750**	.656**
การมีวินัยในตนเอง (X ₄)				-	.713**	.769**	.696**
ความเป็นครู (X ₅)					-	.743**	.715**
การเชื่ออำนาจในตน (X ₆)						-	.775**
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Y)							-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกคู่ โดยมีค่า ตั้งแต่ .276 ถึง .769 และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครู มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัวแปร โดยมีค่า ตั้งแต่ .293 ถึง .775

3. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ดังตาราง 3–5

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครู

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
Regression	13.731	3	4.577	119.564**	.000
Residual	6.661	174	.038		
Total	20.392	177			

R = .821, R² = .673, R²_{adj} = .668, SE.196

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการเชื่ออำนาจในตน ความฉลาดทางอารมณ์ และความเป็นครู มีค่าเท่ากับ .821 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (สัมประสิทธิ์การพยากรณ์) มีค่าเท่ากับ .673 และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสองแบบปรับแก้ มีค่าเท่ากับ .668 แสดงว่าตัวแปรพยากรณ์ ทั้ง 3 ตัว คือ การเชื่ออำนาจในตน ความฉลาดทางอารมณ์ และความเป็นครู รวมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูได้ร้อยละ 66.80

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลต้นแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.775 ^a	.601	.599	.215
2	.811 ^b	.658	.655	.199
3	.821 ^c	.673	.668	.196

a. Predictors: (Constant), การเชื่ออำนาจในตน

b. Predictors: (Constant), การเชื่ออำนาจในตน, ความฉลาดทางอารมณ์

c. Predictors: (Constant), การเชื่ออำนาจในตน, ความฉลาดทางอารมณ์, ความเป็นครู

จากตาราง 4 พบว่า โมเดลที่ 1 การเชื่ออำนาจในตน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสองแบบปรับแก้ (สัมประสิทธิ์การพยากรณ์) เท่ากับ .599 เมื่อเพิ่มตัวแปรที่ 2 ความฉลาดทางอารมณ์เข้าไปในโมเดล ทำให้มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ เท่ากับ .655 และเมื่อเพิ่มตัวแปรที่ 3 ความเป็นครู เข้าไปในโมเดลที่สาม ทำให้มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ เท่ากับ .668 แสดงให้เห็นว่า การเชื่ออำนาจในตนอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูได้มากที่สุดคือ ร้อยละ 59.90 รองลงมาคือ ความฉลาดทางอารมณ์อธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูได้ร้อยละ 5.60 และความเป็นครูอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูได้ร้อยละ 1.50 ตามลำดับ

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรพยากรณ์และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าน้ำหนักความสำคัญโดยใช้ค่าที (t - test)

ตัวแปร	β	b	SE	t	Sig.
Constant		.729	.133	5.494	.000**
การเชื่ออำนาจในตน (X_6)	.412	.258	.046	5.647	.000**
ความฉลาดทางอารมณ์ (X_2)	.285	.190	.048	3.933	.000**
ความเป็นครู (X_5)	.199	.121	.043	2.817	.005**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า ค่าน้ำหนักตัวแปรพยากรณ์ การเชื่ออำนาจในตน ความฉลาดทางอารมณ์ และความเป็นครู ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักในรูปแบบคะแนนมาตรฐานพบว่า การเชื่ออำนาจในตน ส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูมากที่สุด โดยมีค่าน้ำหนักในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ .412 รองลงมา คือ ตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าน้ำหนักในรูปแบบคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .285 และตัวแปรความเป็นครู มีค่าน้ำหนักในรูปแบบคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .199 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครู คือ การเชื่ออำนาจในตน (X_6) ความฉลาดทางอารมณ์ (X_2) และความเป็นครู (X_5) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

1. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกคู่ โดยมีค่า ตั้งแต่ .276 ถึง .769 และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัวแปร โดยมีค่าตั้งแต่ .293 ถึง .775
2. ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูในทางบวกมี จำนวน 3 ตัว คือ การเชื่ออำนาจในตน ความฉลาดทางอารมณ์ และความเป็นครู ตามลำดับ
3. สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักศึกษาครูในรูปแบบคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน สามารถเขียนได้ ดังนี้

$$Y' = .729 + 258X_6 + .190X_2 + .121X_5$$

$$Z_{Y'} = .412(Z_{X_6}) + .285(Z_{X_2}) + .199Z_{X_5}$$

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกคู่ โดยมีค่าตั้งแต่ .276 ถึง .769 และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกตัวแปร โดยมีค่าตั้งแต่ .293 ถึง .775 ทั้งนี้เนื่องมาจากการคัดเลือกตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกตัวแปรให้เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณที่เสนอแนะการเลือกตัวแปรว่าตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์จะต้องมีความมีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง (Linearity) และตัวแปรพยากรณ์จะต้องไม่มีความสัมพันธ์กันมากเกินไป (Collinearity or Multicollinearity) (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542, หน้า 91; ศิริชัย กาญจนวาสิ และคณะ, 2551, หน้า 53; ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2558, หน้า 280 - 281; สมประสงค์ เสนารัตน์, 2561, หน้า 2) ผู้วิจัยจึงได้ค้นหาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันตามข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าวจากแนวคิดทฤษฎีของนักวิชาการ รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบการคัดเลือกตัวแปรเบื้องต้นก่อนจะได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ สอดคล้องกับแนวทางการเลือกตัวแปรพยากรณ์สำหรับงานวิจัยที่เน้นการทำนายตัวแปรเกณฑ์ที่เสนอแนะไว้โดย ศิริชัย กาญจนวาสิ และคณะ (2551,

หน้า 83) ที่กล่าวว่า ผู้วิจัยมักจะใช้ทฤษฎี หลักการ หรือผลวิจัยที่ได้ทำมาแล้ว ตลอดจนประสบการณ์ของผู้วิจัยเป็นแนวทางในการคิดสรรตัวพยากรณ์

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า การเชื่ออำนาจในตน ความฉลาดทางอารมณ์ ความเป็นครูเป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครู สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

2.1 การเชื่ออำนาจในตน เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูได้ร้อยละ 59.90 ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้ที่มีความเชื่อในอำนาจในตนจะมีลักษณะสอดคล้องกับแนวคิดของ Rotter ที่เสนอไว้เมื่อ ปี ค.ศ. 1966 ว่า พลังสำคัญประการหนึ่งที่จะสามารถขับเคลื่อนให้บุคคลกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ จนบรรลุเป้าหมายนั้น คือ ความเชื่อที่ว่า “ความสำเร็จเกิดจากความพยายามของตน” รวมทั้งความเชื่อที่ว่า “ยิ่งตนทุ่มเทมากเท่าใด ก็ยิ่งประสบความสำเร็จมากด้วย” (ดูเดือน พันธุมนาวิณ, ม.ป.ป., หน้า 109) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวิมล จอดพิมาย (2537, หน้า 58-59) ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตน อัตมโนทัศน์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดวงจันทร์ อันอาจ (2543, หน้า 68) ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่ออำนาจภายในตน ลักษณะมุ่งอนาคตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในอำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พระมหาประยูร ธีรวโส (2548, หน้า 130) ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยจิตสังคมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย นอกจากนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุกัญญา บุญหยาด (2559, หน้า 92) ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ซึ่งผลการศึกษาวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ด้านการเชื่ออำนาจในตนส่งผลในทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 ความฉลาดทางอารมณ์ เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูได้ร้อยละ 5.60 ทั้งนี้สอดคล้องกับกับแนวคิดของนักวิชาการในต่างประเทศ เช่น Mayer & Salovey (1997) และ Bar-on (1997) และสอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการไทย เช่น ทศพร ประเสริฐสุข (2542) และ วิวัฒน์ บันนิตามัย (2542) ที่นำเสนอแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ว่าความฉลาดทางอารมณ์มีองค์ประกอบสำคัญหลายประการที่จะช่วยสนับสนุนให้บุคคลประสบความสำเร็จในการทำงานและมีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กุลนิตา เต็มชวาลา และสุวรรณี พุทธิศรี (2555, หน้า 300) ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความฉลาดทางอารมณ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา (คะแนนสอบ O-NET และคะแนน กสพท.) ของนักเรียนแพทย์ชั้นปีที่ 1 ของโรงเรียนแพทย์แห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สาโรจน์ บุญพันธ์ และคณะ (2556, หน้า 113) ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอบางซ่าย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กมลรัตน์ ทองสว่าง (2560, หน้า 98) ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความเครียด ความฉลาดทางอารมณ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ซึ่งผลการศึกษาวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ด้านความฉลาดทางอารมณ์ส่งผลในทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3 ความเป็นครู เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูได้ร้อยละ 1.50 ซึ่งสามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากเป็นตัวแปรที่คัดเลือกเข้ามาศึกษาด้วยความสนใจของผู้วิจัยเอง แต่อย่างไรก็ตามพบว่ามีผลสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ Farooq and Shahzadi (2006, p. 52) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง Effect of Teachers' Professional Education on Students' Achievement in Mathematics และผลการวิจัยบ่งชี้ว่านักเรียนที่เรียนกับผู้สอนที่มีความเป็นครูจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนเรียนกับผู้สอนที่ไม่มีความเป็นครู

3. สมการพยากรณ์ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครู จากตัวแปรพยากรณ์จำนวน 3 ตัว คือ การเชื่ออำนาจในตน ความฉลาดทางอารมณ์ ความเป็นครู ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครู ได้ถึงร้อยละ 66.80 นั้น แสดงให้เห็นว่าสมการพยากรณ์นี้เป็นสมการที่มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในทางปฏิบัติ เนื่องจากใช้ข้อมูลการพยากรณ์จากตัวแปรเพียง 3 ตัว แต่สามารถให้ผลการพยากรณ์ได้ค่อนข้างชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริชัย กาญจนवासี และคณะ (2551, หน้า 83) ที่กล่าวว่า สมการพยากรณ์จะสามารถพยากรณ์ได้ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับทางเลือกตัวแปรพยากรณ์ที่ใส่เข้าไปในกระบวนการของการวิเคราะห์ ถ้าตัวแปรพยากรณ์ที่เลือกเข้ามาวิเคราะห์ล้วนเป็นตัวแปรที่ไม่มีความสามารถที่ดีในการร่วมกันพยากรณ์ตัวแปรเกณฑ์ ผู้วิจัยก็จะไม่ได้สมการที่สามารถพยากรณ์ตัวแปรเกณฑ์ได้ดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัย พบว่า การเชื่ออำนาจในตน ความฉลาดทางอารมณ์ และความเป็นครู เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครู ได้ร้อยละ 66.80 นั้น แสดงให้เห็นว่าตัวแปรพยากรณ์ทั้งสามตัวยังไม่สามารถอธิบายความแปรปรวนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูได้ทั้งหมด ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปจึงควรศึกษาตัวแปรพยากรณ์อื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น ความรู้พื้นฐานเดิม คุณภาพการสอนของครู การส่งเสริม การเรียนรู้ของผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้ประโยชน์

จากผลการวิจัยที่พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครู คือ การเชื่ออำนาจในตน มีความฉลาดทางอารมณ์ และมีความเป็นครู ตามลำดับ จากผลการวิจัยดังกล่าว หากสถาบันผู้ผลิตครูต้องการให้นักศึกษาครูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ในขั้นตอนการคัดเลือกนักศึกษาที่เข้าศึกษาจะต้องพิจารณาเลือกนักศึกษาที่จะเข้าศึกษาจากผู้ที่มีการเชื่อในอำนาจแห่งตน มีความฉลาดทางอารมณ์ และมีความเป็นครู นอกจากนี้ในระหว่างการศึกษาก็จะต้องมีการส่งเสริมให้นักศึกษาที่มีการเชื่อในอำนาจแห่งตน มีความฉลาดทางอารมณ์ และมีความเป็นครูอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- กมลรัตน์ ทองสว่าง. (2560). ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความเครียด ความฉลาดทางอารมณ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. *วารสารพยาบาลทหารบก*, 18(2), 98-100.
- กานดา คำมาก และคณะ. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. *Suranaree j. Soc. Sci.* 9(1), 83 - 94.
- กุลนิดา เต็มชวลา และสุวรรณี พุทธิศรี. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความฉลาดทางอารมณ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา (คะแนนสอบ O-NET และคะแนน คสพท.) ของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 1 ของโรงเรียนแพทย์แห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร. *วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย*, 57(3), 295-304.
- คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด. (2561). รายงานผลการสอบบรรจุเข้ารับราชการครูของบัณฑิตคณะครุศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาในช่วงปีการศึกษา 2558 - 2561. ร้อยเอ็ด: มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2561). ประกาศ เรื่อง รับสมัครคัดเลือกเพื่อจ้างและแต่งตั้งบุคคลเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ สังกัดโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โครงการการศึกษาพหุภาษา. เข้าถึงได้จาก: <http://www.kruwande.com/datas/file/1535590381.pdf>. 9 ตุลาคม 2561.
- พรหมทิพา คำพรหม. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาคณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์: การวิเคราะห์ถดถอยแบบกำหนดลำดับขั้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พระมหาประยูร ธีรวโส และคณะ. (2548). การศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยจิตสังคมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระนครศรีอยุธยา: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิสิตศึกษาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. *วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม*. 8(1), 85-102
- ดวงจันทร์ อ้นอาจ. (2543). ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่ออำนาจภายในตน ลักษณะมุ่งอนาคตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในอำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ดุจดเดือน พันธุมนาวัน. (2549). การเชื่อในอำนาจแห่งตน : การวัดความสำคัญและการเปลี่ยนแปลง. *วารสารพัฒนาสังคม*, 8(2). 107-142.
- ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2558). การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 7). มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- ทศพร ประเสริฐสุข. (2542). ความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์กับการศึกษา. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์*, 5(1), 19-36
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). โมเดลลิสม์เรล : สถิติวิเคราะห์สำหรับภาควิชาวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- รุ่งฤดี กล้าหาญ. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. *วารสารพยาบาลทหารบก*, 15(3), 412-420.
- วิลาวัลย์ กองสะตี. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารหัส 52 คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีการศึกษา 2552. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- วีรวัดน์ ปันนิตามัย. (2542). *เชาวน์อารมณ์ (EQ) ดัชนีชี้วัดความสุขและความสำเร็จของชีวิต*. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เนท.
- ศิริชัย กาญจนวาสิ ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ และ ดิเรก ศรีสุข. (2551). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์.
- สมประสงค์ เสนารัตน์. (2561). *การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ*. เข้าถึงได้จาก: https://cdn.gotoknow.org/assets/media/files/001/319/956/original_20180921101348.pdf?1537499628. 21 กันยายน 2561.
- สาโรจน์ บุญพันธุ์ วลัยทิพย์ สาขลวิจารณ์ และปรีตาวรรณ อินทวิมลสร. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอบางช้าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม*, 9(1), 107-118.
- สุกัญญา บุญหยาด. (2559). ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สุมาลี เอกพล และบุษบงกช บุญกุล. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีขั้นต้น 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- สุวิภัทร แก้วกล้า. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนช่วงชั้น 2 โรงเรียนวัดเมธังกราวาส (เทศรัฐราษฎร์นุกูล) จังหวัดแพร่. สารนิพนธ์ กศม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิมล จอดพิมาย. (2537). ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตน อัตมโนทัศน์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์. วิทยานิพนธ์ พย.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). *ประกาศ เรื่อง การคัดเลือกเข้าร่วมโครงการผลิตครูเพื่อพัฒนาท้องถิ่นปี พ.ศ. 2561 กรณีคัดเลือกนิสิตนักศึกษาครูชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2560*. เข้าถึงได้จาก: <https://file.job.thai.com/prakad/niets201711/niets2017114.pdf>. 9 ตุลาคม 2561.
- อัศวิน ดวงปัญญารัตน์. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา 00111 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน (Fundamental English) ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยพะเยา. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา.
- Bar-on, R. (1997). *Bar-on Emotional Intelligence Quotient Inventory: A Measure of Emotional Intelligence*. Toronto: Multi-Health System.
- Farooq, .S., and Shahzadi, N. (2006), Effect of Teachers' Professional Education on Students' Achievement in Mathematics *Bulletin of Education & Research*, 28(1), 47-55.
- Mayer, J.D. & Salovey, P. (1990). What is Emotional Intelligence?. In *Emotional Development and Emotional Intelligence: Educational Implication*. P. Salovey. & D. J. Sluyter (Eds.). New York: BasicBooks.
- Stevens, J. (1996). *Applied multivariate statistics for the social sciences*. (3rd ed.). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates, Publishers.
- Tabachnick, B.G. & Fidell, L.S. (2001). *Using Multivariate Statistics*. (4th ed). Allyn and Bacon: Boston.
- Von Secker, C. (2004). Science achievement in social contexts: Analysis from national assessment of educational progress. *Journal of educational research*, 98(2), 67-77.